

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ.

ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΕΧΟΥΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΕΙ.

Από τη μια μεριά ΟΛΕΣ οι μεγάλες εργοδοτικές οργανώσεις και οι διεθνείς σύμμαχοι τους (η ΕΕ με το ιερατείο της και τις πολιτικές της, η ΕΚΤ με τα δεσμά και τα βρώμικα παιχνίδια της, το ΔΝΤ και οι μόνιμες αντιλαϊκές επιλογές του), το υπηρετικό προσωπικό τους, πολιτικό, συνδικαλιστικό, επιστημονικό και πολιτιστικό κλπ., με τα μέσα που διαθέτουν, ΜΜΕ, τράπεζες, οικονομική εξουσία.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα του μαύρου αυτού μετώπου: Έβγαλαν να κάνουν δηλώσεις όλους τους πρώην εν ζωή πρωθυπουργούς. Τον απέθαντο βρικόλακα Μητσοτάκη που με λιτότητα ($0\% + 0\% = 14\%$), ιδιωτικοποιήσεις και “καθαρά χέρια” αύξησε το χρέος.

Τον αρχιερέα (κατά δήλωση Καραμανλή) της διαπλοκής Σημίτη όταν οι βαλίτσες και οι σακούλες με τα εκατομμύρια του λαδώματος πηγαиноέρχονταν πιο γρήγορα από τις αστικές συγκοινωνίες, τον εκσυγχρονιστή της μίζας και του λαδώματος.

Τον Κ. Καραμανλή που στη θητεία του εκτός των άλλων οι απάτες και οι λεηλασίες των ταμείων μας έλαβαν δομημένη μορφή και κεντρική καθοδήγηση. Και βέβαια το “παιδοβούβαλο”, για να θυμηθούμε και την Μαλβίνα, δεν βρήκε κουβέντα να πει για το γδάρσιμο του λαού και τα δεινά του τα τελευταία πέντε χρόνια και μίλησε για να μας συμβουλέψει τώρα χωρίς “να προσδοκά κανένα προσωπικό όφελος”.

Για τον βλάκα και εγκληματία Γ. Παπανδρέου δεν χρειάζεται να αναφέρουμε τίποτα. Ότι και αν πει κάποιος μέσα θα πέσει.

Έβγαλαν μπροστά τους “αγωνιστές” της ΓΣΕΕ, πυροσβέστες των αγώνων, εγκληματίες σε βάρος της εργατικής τάξης που δεν άρθρωσαν ποτέ λόγο για το πως θα βγούμε από την κρίση πληρώνοντας οι έχοντες. Μαζί τους και όλοι οι υπόλοιποι υποτακτικοί. Π.χ οι ΟΤΟΕτζήδες που σαν συνεννοημένοι από καιρό φοβούνταν για την “σωματική ακεραιότητα των τραπεζοϋπαλλήλων” για να περάσει το κλείσιμο των τραπεζών και όχι μόνο οι περιορισμοί στην κίνηση κεφαλαίων όπως έπρεπε να κάνει η κυβέρνηση που ακολούθησε τις συμβουλές Στουρνάρα (ΕΚΤ) και των τραπεζιτών και όχι την κοινή λογική. Που να τη βρουν άλλωστε όταν στράγγισαν τα ταμεία για να πληρώνουν δόσεις τέσσερις μήνες συνεχώς. Και να μη ξεχνάμε. Στραγγαλίζουν οι τράπεζες την οικονομία και τις λαϊκές ανάγκες όταν τις έχουμε μπουκώσει με 250 δις ρευστό και εγγυήσεις του δημοσίου και τις έχουν στα χέρια τους οι Σάλλες και οι Κωστόπουλοι αντί να είναι στη φυλακή

Και βέβαια τα κανάλια. Που έβαζαν και βάζουν πλάτες για τις δουλειές των αφεντικών τους. Που στήριξαν τα μνημόνια και τη λεηλασία των εργαζομένων. Που λύσσαξαν να κραυγάζουν για την καταστροφή που έρχεται, με απίστευτη λογοκρισία της άποψης των λαϊκών ανθρώπων, που ακόμη και η πορδή της Λαγκάρντ ή το ρέψιμο του Σόμπλε είναι είδηση πρώτης γραμμής και πρέπει να επαναλαμβάνεται ανά τέταρτο. Έφτασαν στο σημείο να δίνουν δευτερόλεπτα στη συγκέντρωση του ΟΧΙ και δέκα λεπτά του ΝΑΙ. Δε λέμε για τον “αντικειμενικό” ΣΚΑΙ που ούτε την είδε καν.

ΟΛΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ λοιπόν συμπαραταγμένο. Με τη δύναμη πυρός του να βάλει προς κάθε αντίπαλο, να

συμπαράσύρει τους μικροαστούς, να τρομοκρατεί τους αναποφάσιστους, να πιέζει αφόρητα με όλα τα μέσα τους εργαζόμενους.

Και από την άλλη μεριά το στρατόπεδο του όχι. **Οι ταπεινοί και οι καταφρονημένοι.** Οι εργαζόμενοι που τους έκαναν τη ζωή κόλαση. Οι άνεργοι που έχουν εξοβελιστεί στα κοινωνικά τάρταρα. Οι συνταξιούχοι που υπομένουν στις ουρές με αξιοπρέπεια ξέροντας ποιοι τους έκοψαν τη δυνατότητα να κάνουν ακόμη και ένα μικρό δωράκι στο εγγόνι τους. Χρεωκοπημένοι επαγγελματιοβιοτέχνες. Μαζί τους οι λαϊκές οργανώσεις, τα ταξικά σωματεία, τα κινήματα αντίστασης, μικρές πολιτικές οργανώσεις και δυνάμεις που όχι μόνο δεν καλύπτονται από το εξαναγκασμένο, ψοφοδεές όχι της κυβέρνησης αλλά ξέρουν ότι από τη Δευτέρα θα έχουν ανοικτούς λογαριασμούς μαζί της.

Ανάμεσα στα δύο στρατόπεδα η κυβέρνηση που πέντε μήνες τώρα διαπραγματεύεται με τα όρνια, οπισθοχωρώντας, μη παίρνοντας κανένα μέτρο να αποπλίζει τον αντίπαλο (τράπεζες που είναι του λαού, κανάλια που χρωστούν της παναγιάς τα μάτια κλπ), αδειάζοντας τα ταμεία και πληρώνοντας δόσεις για να δείξει πόσο καλή και αξιοπρεπής είναι, μη τηρώντας τις προεκλογικές της υποχρεώσεις με το υποτυπώδες πρόγραμμα ανακούφισης και τη δέσμευση να διαπραγματευθεί ισχυρά μόνο για ένα πράγμα: Πόσο μεγάλο ποσοστό του χρέους θα κόψει.

Ανάμεσα στα δυο στρατόπεδα και η ηγεσία του ΚΚΕ. Που δεν έχει πάρει χαμπάρι τι συμβαίνει πέντε χρόνια τώρα. Γιατί αν είχε πάρει και είχε πολιτικό πρόγραμμα αντίστοιχο των αντιθέσεων της ιστορικής στιγμής και ενωτική πολιτική ούτε κυβέρνηση της κλάψας θα είχαμε τώρα ούτε το εργατικό λαϊκό στρατόπεδο θα είχε αυτές τις αδυναμίες.

Ο λαός, οι εργαζόμενοι, παλεύουν στην ουσία μόνοι τους. Με το αλάθητο ένστικτο τους καταλαβαίνουν τι πρέπει να κάνουν. **Αντάρτης, κλέφτης, παλικάρι, πάντα είν' ο ίδιος ο λαός.**

Θα κερδίσει και αυτή τη μάχη. Και όλες τις μάχες που έρχονται...